

מכתבים

לא כך נהג הכתב המתחיל יגאל גלאי. כאשר הוא בא כפעם הראשונה לבמחנה נח"ל ניגש הישר לענר, טפח בחביבות על שכמו של העורך הנורא. ומול עיניהם המבוהלות של הכתבים הוא

סוניה גאנרי במיסעדה יוונית

(המשך מעמוד 3)

דווקא הצליח למתוח אותי אורי אבנרי ביומן אישי האחרון עד שהגעתי לשורה שבה גילה את הסוד, שהמדובר, בעצם, בסוניה גאנרי ולא בסוניה פרס. אבל, נדמה לי, שיש, בכל זאת, עוד כמה הבדלים בין שתי הגברות, מעבר לאלה המובנים מאליהם.

קודם כל ראגיב פגש אומנם את סוניה שלו בקמברידג', אבל במיסעדה יוונית דווקא, בזמן ששימעון פגש את סוניה, כפי שכולנו התבשרנו לפני כמה שבועות, באלומות שמעל לכנירת. שנית, סוניה של ראגיב דוברת לא רק איטל-קית והינדית אלא גם אנגלית, צרפתית, ספרדית ואפילו קצת רוסית.

זה אשר לגברות. אשר לגברים, הרי מעבר לכל שוני, חייו של שימעון פרס, בכל זאת, קלים יותר מאלה של ראגיב גאנרי, ככלוא מובן המילה. כי מאז שהוא עלה לשלטון, בעיקבות רצח אמו, לובש גאנרי, בעת כל הופעה פומבית, שכפ"ץ.

יפרח ביטון, תל-אביב

קפה מן הספל הפרטי

על היחסים בין הסופר יגאל גלאי לאיש קול-ישראל, זאב ענר (העולם הזה 26.6).

לא לחינם חיבק זאב ענר את כתפיו של יגאל גלאי במסיבה להולדת בתו השניה של גלאי. זאת

סוניה פרס בקיבוץ גלילי

היתה, בסך הכל, סגירת חשבון, אם כי מאוחרת במקצת. ומעשה שהיה כך היה:

לפני כמה שנים טובות היה ענר צורך הירחון במחנה נח"ל. הוא היה עורך שמר על דיס-טאנס, והכתבים שעברו תחת ידיו כליכך יראו מפניו, עד שהיו מעדיפים לבוא למערכת כדרכים עקלקלות ובלבד שלא להיתקל בענר. וזה, למרות שביניהם היו קאליברים כמו נחמן שי, כיום דובר משרד-הביטחון ושוש אביגיל, כיום מנכ"ל קרית-ישראל.

הטייס הראשון

כמו היום, כך לפני 25 שנה, היה המדור אנשים גדוש במנינים ממי איש-ציבור וכך דיווח העולם הזה בגליון שהופיע השבוע, לפני 25 שנה:

● ראשיה-ממשלה, דויד בן-גוריון, בטקס מסירת המטוס הראשון מדרג פוגה-מגיסטר מתוצרת ישראל לחיל-האוויר: "הטייס הישראלי הראשון חי לפני 3,700 שנה. זה היה אליהו הנביא, שעלה השמימה ברכב-אש. חסרונו של המטוס שלו היה רק. שהוא לא שב ארצה".

קווא יני

האם יש השגחה עליונה, המגינה על העולם הזה והמענישה את המתנכלים לו? לפעמים זה נדמה כך. זה קרה עשרות פעמים. עכשיו זה קרה שוב.

לפני חודש חשף העולם הזה (5.6) את פרצופם של "הפירסטומא" חזי כהן והנקניקן משה ברש. שניים אלה חכרו יחד כדי להפיץ ברותה זדונית, כאילו הוצע להם לקנות את העולם הזה או חלק ממנו. הם עשו זאת כחלק ממילחמתם בשליטנות החקירה והמס. כל אויבי העולם הזה עטו על המציאה הזאת והפיצו את הדתה בכתב ובעלפה, כחלק ממסע-לחישות (בפעם המי יודע כמה?) שהנהיגה, אורטורטו, יחוסל סוף-סוף העולם הזה. השבוע גילתה המיטרה שאותו ברש נמצא כמעצר. בחשד של ביצוע עבירות גדולות, כגון זיוף דולארים בסיטונות (ראה עמודים 12 ואילך).

צדיקים מלאכתם נעשית עלידי אחרים. נראה שאנחנו צדיקים גמורים.

כתב-אישום מפורט

שורה ארוכה של אנשי-כלכלה, ראשי בנקים ואנשי-מימשל בכירים, בעבר ובהווה,

שער "העולם הזה" (9.1.85) אישום פלילי

קיבלו לפני שבועיים מיכתב-ישראל, ועדת החקירה הממלכתית לבריכת ויסות המניות הבנקאיות הזוהרה אותם ורשמית, על פי סעיף 15 של חוק-ועדות-החקירה, שהם עלולים להיפגע ממסקנותיה.

על פי החוק, חייבת הוועדה להודיע על כך בעוד מועד למי שעלול להינזק ממסקנותיה. מאותו הרגע הופכים העדים, למעשה, לנאשמים. שעומדות להן כמעט אותן הזכויות שיש לנאשמים במישפט פלילי. הם יכולים להתגונן באמצעות פרקליטים, לחקור עדים שתיוערו, לעיין בחומרי-הראיות, ועוד ועוד.

(ועדת-החקירה לבריכת מחלי יוס-הכר פורים, ועדת אגרנט, סירבה בשעתו להעניק זכויות אלה לאלוף שמואל גונן, הוא גורדושיק ועל כן מתחנו עליה ביקורת קטלנית). קוראים נאמנים של העולם הזה. ששמעו את

הידיעה על טיב האזהרה וזהות המזוהרים, בוודאי נזכרו באחד השערים החשובים של העולם הזה (9.1) השנה. הופיעו בו התצלומים של מנהלי ארבעת הבנקים הגדולים, והכותרת: "אמנון זיכרוני עיבר את כתב-האישום המפורט נגד הבנקאים. מנהלי הבנקים למישפט פלילי"

כתב-אישום מפורט

הכתבה שליוותה את השער הזה היתה, למעשה, פירוט של כתב-אישום אפשרי.

אמנון זיכרוני התבקש על-ידי העולם הזה לברוק את האספקטים הפליליים האפשריים של משרד-הבנקאות. הוא ישב ימים ולילות על מדוכה זו, והגיש לנו עבודה מישפטית לתפארת. הוא העלה את הסעיפים הנוגעים-בדבר של חוק העונשין. פקודת הבנקאות. חוק ניירות-הערך. חוק החברות ועוד, וניתח לאורם את המעשים והמחדלים של שורה ארוכה של אישים במשפ. בכתבה הזכירו במפורש הבנקאים ארנסט יפת בל(ל), גיורא גזית (מועלים), רפי רקנאטי (דיסקונט) ואהרון מאיר (המיזרחי), נגיד בנק ישראל משה מנדלכאום וקודמי-בתפקיד, ארנון גפני, המפקחת על הבנקים גליה מאור, השר לשעבר יורם ארידור ועוד. כל אלה הוזהרו השבוע, גם תוכן האזהרות של הוועדה דומה מאוד לחשדות שהועלו על-ידי זיכרוני בעבודתו. כתב או זיכרוני, בפתח הכתבה שלו:

אין צורך בשום ועדת-חקירה. מיני ועדה בא להשיג מטרת שליליות בלבד: לדחות את כל העניין עד עבור זעם הסערה הציבורית. להציל את מנהלי-הבנקים ואת הדיקטורים הבכירים. להטביע את כל העניין בים של מילים.

אין זה פלא שכל האשמים בירכו השבוע על ההחלטה להקים ועדה. רווח להם. העניין נדחה - ובינתיים יבואו סערות אחרות ושערוריות חדשות. שישכיחו את שערוריית המיליארדים.

אין צורך בוועדת-חקירה. מני שאפשר להגיש כתב-אישום נגד כל המעורבים בפר-שה. מלבד שרי-האוצר הנהנים מחסינות פר-למנטרית. להלן אפרט את פרטי-האישום בכתב-אישום אפשרי.

חוץ מזה מוסמכים הנגיד או המפקחת על הבנקים לפטר את מנהלי-הבנקים. כפי שאראה להלן.

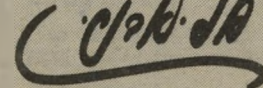
מעבר לזה מתעוררת השאלה אם אין צורך להלאים את הבנקים. אחרי שמשלס-המייסים אולץ לקבל על עצמו את חובות המיליארדים שהמדינה התחייבה לכסות.

עוד קשר-שתיקה

אין זה מיקרה שהעולם הזה היה העיתון היחיד בארץ שהעז להעלות דברים אלה. גם עתונים אחרים מתחו ביקורת חמוה על הבנקאים וראשיה-כלכלי בעיקבות משבר הבנקאות. אך אף אחד מהם לא העז לדבר על אישום פלילי, ולזהות את האשמים אישית.

היתה סיבה טובה למחדל זה: הבנקים הם מן המפרסמים הגדולים ביותר במשק. במשך הר שנים, שבהם הוציאו הבנקים סכומי-עתק על מודעות בעיתונים, לא נמצא אף עיתון אחד שיהיר את הציבור מפני המפולת הצפויה.

גם קשר-השתיקה הזה נשבר על-ידי השבועון המסויים.

מזג לעצמו קפה בספל הפרטי של ענר ופתח עימו בשיחה, בזו הלשון: "או תראה, זאבנוש..."

נחלאי בדימום, תל-אביב

שוויון המינים

על מינם של הנשאים במדור מה הן אומרות / מה הם אומרים.

אני לא ממיניסטית או משהו. אבל צריך שיהיה שוויון אלמנטרי בכל זאת. נכון שהחודש הופיעו פעמים באתר גליון שלוש מה הן אומרות כנגד שלושה מה הם אומרים. אבל, בדרך כלל, היחס הוא 2:4 לטובת האומרים.

ואל תענו לי שכנראה נשים, בכל זאת, מדכי רות פחות. ודרך אגב, גם בכותרת של המדור יש אי שוויון: חמש פעמים "אומרים" כנגד ארבע פעמים "אומרות". תיקורה צוויבל, גבעתיים